

ಇಂದಿನ ಆತ್ಮತ್ವಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಇದೆ

ಜೂದ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಕಲೆ: ಜದೀಪ್‌ಲ್ಲಾ ಎಂ. ಅಸ್ತಾ

ಒ ರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂದರ್ಭದ ಗಂಧಿರ ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರು. ಅವರ 'ಶೈಷ್ವತೀಯ ವ್ಯಾಸನ: ವಿಕಾಸವೋ? ಸೋಕ್ಕೋ?' (ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆ) ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಲೇಖನದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ.

ಶೈಷ್ವತೀಯ ಆಶಯದ ಪುರಿತ ಚಚ್ಚೆ ನಿನ್ನಮೇನ್ನೇಯದಲ್ಲ. ಇದು ಇವತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ಜಾಗೃತ ಸಮಾವೇಶ' ನಡೆದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಧೈಯಿವಾಕ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಚಿಂತಕರಾದ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಶಾಂತಿನಾಥ ದೇಸಾಯಿ, ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ, ಬಿ.ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ, ಹಿ.ಲಂಕೇಶ್, ಕಿ.ರಂ. ನಾಗರಾಜ ಮತ್ತು ಡಿ.ಆರ್. ನಾಗರಾಜ ಅವರು ಕೂತು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಚಚ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ನಂತರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದೂರವಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದದ್ದು. ಮುಂದೆ 'ಜಾಗೃತ ಸಮಾವೇಶ'ವು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು. ಈ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಅಡ್ಡಕ್ಕರು ಕೆ.ಪಿ.ಸೌ. ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆ.ವಿ. ಸುಬ್ರಂಹ್ಮನವರು 'ನಮಗೆ ಶೈಷ್ವತೀ ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಸವಾಗಬಾರದು' ಎಂದು ಚಚ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅಡಿಗರಿಂದ ಮೊದಲೆಲ್ಲಿಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಶೈಷ್ವತೀಯ ಆಶಯ ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಸುಭ್ರಂಹ್ಮನವರು ಮುಂದೆ ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಚಚ್ಚೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಮುದೇನೂರು ಸಂಗಣಿಸಿದರು ಶೈಷ್ವತೀಯ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು.

